EN PORTADA

«PRIMER L'AMOR, DESPRÉS LA TÈCNICA»

30 d'agost de 2026

La frase atribuïda a Antoni Gaudí resumeix una intuïció profundament evangèlica: abans de qualsevol mètode, estructura o estratègia, hi ha la persona; abans de l'eficàcia, la relació; abans del resultat, el sentit.

Gaudí no parlava des d'una ingenuïtat romàntica. Coneixia com pocs la complexitat del càlcul, l'exigència de l'ofici i la disciplina de la feina. Però sabia que la tècnica, quan s'absolutitza, corre el risc de buidar-se d'humanitat.

L'Evangeli mostra Jesús actuant amb una llibertat sorprenent davant els esquemes del seu temps. Guareix en dissabte, es deixa tocar pels impurs, conversa amb els qui no compten, plora davant el dolor. No menysprea la llei ni la tradició, però les reordena des de la misericòrdia. «El dissabte es va fer per a l'home» (Mc 2, 27-28), dirà. Primer l'amor; després, tota la resta.

Aquest ensenyament em porta al record el lema proposat per Càritas per a la festa de Corpus d'enguany: «Tria estimar, tria comunitat.» Estimar no és només un sentiment; és una decisió que es tradueix en gestos concrets. Triar comunitat és renunciar a l'individualisme per a reconèixer-nos interdependents, responsables els uns dels altres. I avui dia, a la societat fragmentada en què vivim, on tantes persones se senten soles, descartades o invisibles, aquesta proposta té una força profundament contracultural.

Les entitats que treballen a la pastoral social i de la salut, encarnen aquesta elecció eclesial. La seva acció brolla de la fe i hi condueix de nou. Són una manera concreta de viure el cor de l'Evangeli. S'hi fa visible una Església que ha escollit mirar primer les persones, especialment aquelles que pateixen la pobresa, la malaltia, la solitud o l'exclusió.

Mirar primer les persones es una opció evangèlica que enfonsa les arrels en l'encarnació. Déu no va salvar el món des de lluny, sinó fent-se carn, compartint la nostra fragilitat. La pastoral social i de la salut perllonga aquest moviment de descens, de proximitat, de compassió. Ho va deixar clar el Papa en la celebració del Corpus Christi a Madrid, quan va recordar que «ningú no es pot agenollar davant el Senyor i menysprear el germà» i va manifestar clarament que la caritat no és un afegit opcional, sinó una dimensió constitutiva de la fe.

En l'acompanyament a persones en situació de vulnerabilitat, l'Església procura escoltar abans de parlar, acompanyar abans de dirigir, respectar els temps i processos de cadascú. Aquí, més que cap altre àmbit, es verifica la veritat de la frase de Gaudí: primer l'amor, després la tècnica. Els protocols, recursos i programes són importants, però no substitueixen la presència, l'escolta i la relació.

Les idees que hem recorregut convergeixen en una mateixa crida: triar l'amor com a principi, camí i fita. Com Gaudí, estem convidats a posar l'amor abans que la tècnica. Això exigeix temps, paciència, conversió personal i comunitària. Però és l´únic camí que fa creïble l'Evangeli.

Ignasi Durany Pich, pvre.
Vicari episcopal per a la caritat